

آکوستیک

« بدون فورمول »

در این مقاله ، از قوانینی مربوط به آکوستیک موسیقی (صدا شناسی در مورد موسیقی) صحبت میشود که موسیقی دان (بدون توجه با استدلال علمی) آنها را در صدای های موسیقی «احساس» مینماید .

اولین مسئله ای که در آکوستیک بدان توجه میشود اینست که تولید «صوت» نتیجه چه عمل فیزیکی یا مکانیکی است. همه اطلاع داریم، و دانش فیزیک نیز در تأیید این «اطلاع» نظر ما را قاطع تر میکنند که : صوت در نتیجه لرزش یا ارتعاش جسم مادی است . هر گاه بوسیله ای جسمی را با ارتعاش در آوریم بدون تردید صوتی تولید خواهد شد.

مطلب دوم اینست که آیا تمام اصوات بوسیله گوش انسان قابل شنیدن هستند یا خیر ؟

در جواب این مسئله ، دانشمندان فیزیک و فیز یولوژی ثابت کرده اند که دستگاه گوش طوری ساخته شده است که فقط اصواتی را میتواند بشنود که تعداد ارتعاش آن در ثانیه کمتر یا بیشتر از حد معینی نباشد . بعبارت واضحتر گوش انسان قادر نیست صداهای ارتعاشاتی را که تعداد آن در ثانیه از ۲۰ کمتر و از ۲۰۰۰۰ زیاد تر باشد بشنود. ۱

۱- این دورقم حد متوسط قدرت شنوایی گوش است . و بسیار هستند کسانی که شنوایی شان ازین دورقم وسیع تر یا محدودتر باشد یا اینکه وسعت قدرت شنوایی آنها از یکطرف بیشتر و از طرف دیگر کمتر باشد .

در این مقال به تبعیت از اصطلاحات علمی به تعداد ارتعاش در ثانیه - فرکانس (Fréquence) گفته میشود .

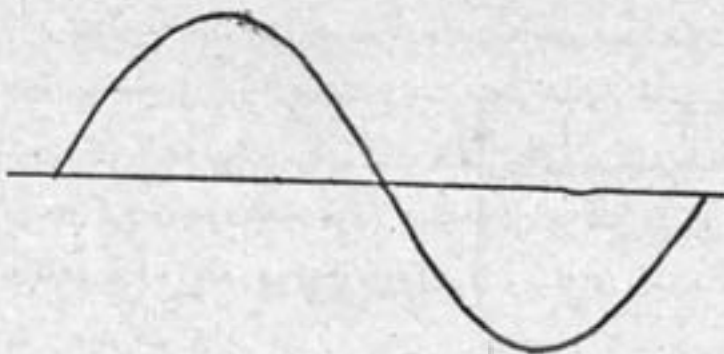
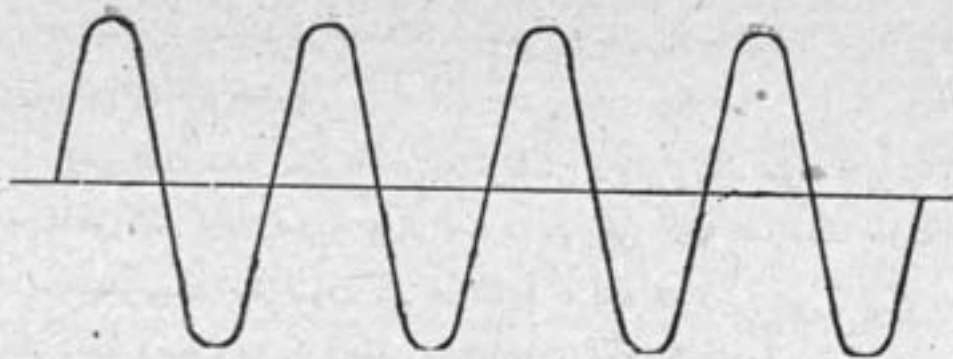
باز هم ثابت شده است که هرچه فرکانس زیاد تر شود صوت زیر تر و بعکس هرچه فرکانس کمتر گردد صوت بم تر است و این یکی از سه خصوصیت صوت است . سه خصوصیت اصلی صوت یکی همانطور که گفته شد زیر و بمی آنست و دوتای دیگر یکی شدت و ضعف و دیگری طنین (Timbre) آن میباشد .

برای آنکه بهتر بتوانیم درباره هر سه خصوصیت صوت بحث و آنها را تحلیل کنیم ناچاریم صحبتی نیز از مبحث «ثابت منحنی های ارتعاشی» بمیان بیاوریم : دستگاه ابتدائی که برای ثبت منحنی های ارتعاشی بکار میرود از یک استوانه دوار (در حال گردش بدور محور خود) و یک سوزن مرتعش تشکیل شده است . قبلاً بروی استوانه کاغذ دوده اندودی قرار داده آنرا بوسیله ای با سرعت یکنواخت بدوران میآورند . سپس سوزن مرتعش را چنان در تماس با کاغذ دود اندود کار میگذارند که در حرکت دورانی استوانه اثری از خود رسم نماید . باید دستگاه را چنان تنظیم کرد که اگر گردش استوانه بطور افقی است ارتعاش سوزن از بالا بیابین باشد . مسلم است که بدین ترتیب بوسیله چرخاندن استوانه (با سرعت ثابت و یکنواخت) و منتقل کردن ارتعاش - یک صوت - بسوزن دستگاه ، میتوان فرکانس آن صوت را بطریق زیر حساب نمود : قبلاً محاسبه شده است که در ظرف یکنانه چه طولی از کاغذ از مقابل سوزن عبور میکند . اگر در دو نقطه ابتدائی و انتهائی این طول دو خط عمود بر جهت گردش استوانه رسم کنیم به سبب میتوانیم تعداد ارتعاشات را بشماریم .

بحث درباره قوانین مبادلات منحنی های حاصله از حرکت ارتعاشی مربوط باین مقال نیست و فقط در اینجا مطالبی را بررسی خواهیم کرد که حتی المقدور مربوط بموسیقی باشد .

گفتیم که خاصیت اول صوت زیر و بمی آنست . در زیر ، دو منحنی ارتعاشی دو صوت که فقط از نظر زیر و بمی اختلاف دارند نمایانده شده است .

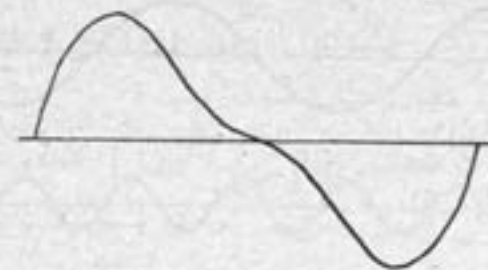
بطوریکه ملاحظه میشود در يك زمان مساوی - مثلا در يك ثانیه - فرکانس در
 منحنی اول بیش از منحنی دوم است .
 هرگاه فرکانس يك صوت دو برابر فرکانس صوت دیگر باشد این دو صوت
 دارای يك احساس صوتی هستند و در اصطلاح موسیقی آن دو را اکتاو (Octave)
 بگویند .

خاصیت دوم شدت صوت است : شدت صوتها فقط در دامنه حرکت سوزن
 تأثیر میکند و منحنی های ارتعاشی دو صوت که فقط از نقطه نظر شدت با هم اختلاف
 داشته باشند باین شکل خواهند بود :

با دقت مختصری در شکل بالا میتوان فهمید که طول موج فاصله بین دو نقطه ای که
 منحنی در يك جهت با محور تقاطع میکند در هر دو منحنی مساوی و فقط ارتفاع منحنی ها
 که معرف شدت صوت است مختلف است .
 و بالاخره سومین خصوصیت صوت، طنین (Timbre) آنست . اختلاف

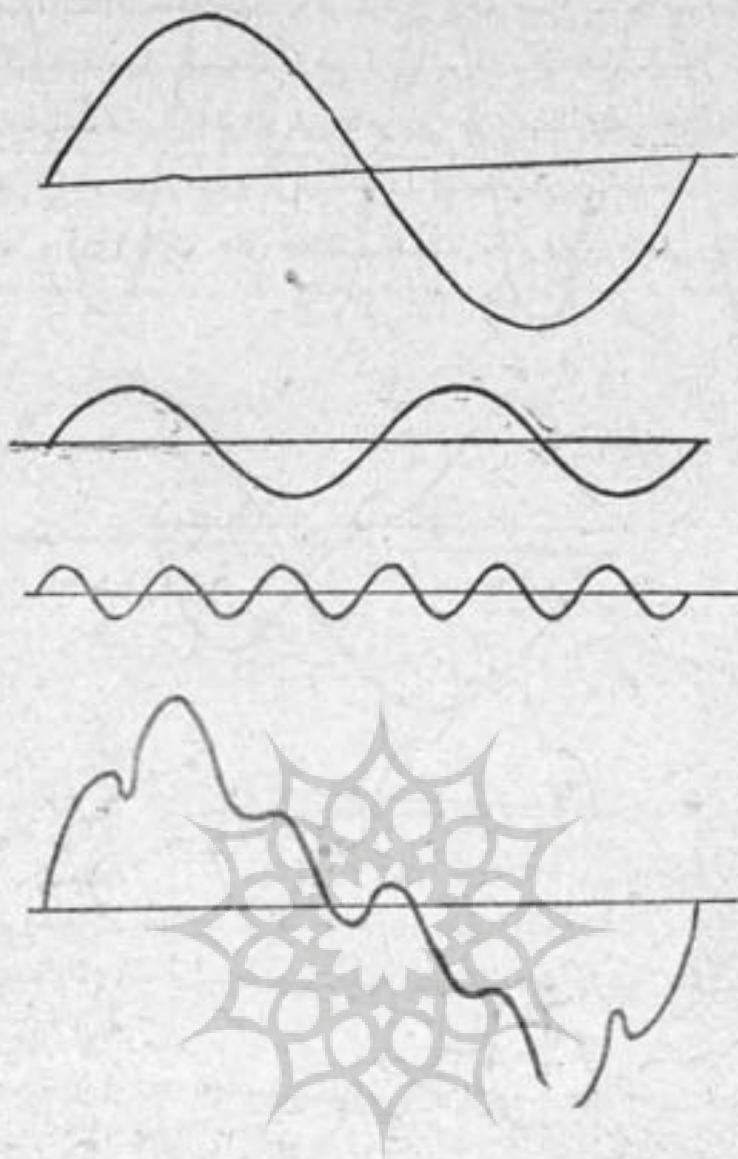
طنین ، در دو صداییکه از لحاظ شدت و فرکانس باهم مساویند در صورت ظاهر میتوان در اختلاف زنگ دو صدای هم شدت و هم فرکانس دو ساز مختلف پیدا کرد . واضحست که اگر دو ساز مختلف مانند پیانو و ویلن یا قره نی و ترمپت و غیره هر دو ، یکصد را با شدت مساوی اجرا کنند سهولت میتوان آنها را از یکدیگر باز شناخت . اختلاف منحنی سازهایی که دارای طنین های مختلف هستند با بررسی منحنی های زیر بخوبی واضح میشود :

شهرستان علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

در شکل بالا سه منحنی داده شده عبارتست از سه نوع ارتعاش که تظاهر صوتی آن در هر یک ، یک نوع طنین خواهد بود . از بحث درباره اینکه چگونه شکلهای مختلف منحنی ها در طنین اصوات دخالت میکند بنتایج جالبی خواهیم رسید یعنی این نتیجه را خواهیم گرفت که چه ارتباطی بین عوامل تجزیه شده اصوات سازهای مختلف و منحنی های « مرکب » موجود است .

بهر است قبلا چند کلمه راجع بتجزیه منحنی ها صحبت کنیم :
 ازدقت در یک منحنی مرکب و تجزیه ریاضی و هندسی آن چنین فهمیده میشود که هر منحنی خود از چند منحنی ساده ترکیب یافته است .
 در شکل صفحه آینده منحنی پائینی ترکیبی از سه منحنی دیگر است . منحنی ها بترتیب

از بالا بیامین دارای فرکانسهای زیر هستند :
 منحنی اول : n فرکانس (n عددی است که بسطوات قابل محاسبه است)
 منحنی دوم : $2n$ فرکانس (فرکانس آن دو برابر فرکانس منحنی اول است).
 منحنی سوم : $3n$ فرکانس (فرکانس آن سه برابر فرکانس منحنی اول است).
 و منحنی چهارم ترکیبی از سه منحنی قبلی است.
 واضحست که هر منحنی ساده بنوبه خود از تأثیر يك صوت ساده مانند صدای
 دیابازون دو شاخه ای بدست آمده است .

آیا این استثناج بدین معنی است که اگر صوتی با طنین خاص منحنی چهارم
 تولید کنیم اصوات موید سه منحنی ساده نیز با آن همراهند ؟

برای رسیدن باین نکته ما مجبوریم عملاً آزمایش های مفصل دیگری انجام
 دهیم . خوشبختانه دانشمندان فیزیک این راه را مدتها قبل پیموده و بجواب مثبت

مسئله رسیده اند .

ماحصل تجربیات عدیده ایشان در اینباره اینست : هرگاه بوسیله یکی از آلات موسیقی، صوتی تولید کنیم غیر از صدای اصلی «تعدادی» صدای فرعی نیز با آن همراه است که بتوسط اسبابی بنام «رزوناتور» (Résonnateur) شدیدتر شده و شنیده میشود .

تعداد و نوع صدا های فرعی در اسبابهای مختلف موسیقی فرق میکند و تنها اسبابی که تمام صدا های فرعی را تولید میکند عبارتست از زه کشیده ای که بر روی جعبه ای توخالی تعبیه شده باشد. هلمهلتز (Helmholtz) اولین کسی است که صدا های فرعی موجود در یک صدا را کشف نموده است .

اگر فرض کنیم که صدای اصلی دو (Do) باشد صدا های فرعی بترتیب دوی اکتاو، سل، دو، می، سل، سی... و غیره خواهند بود. شکل زیر ۱۶ صدای فرعی را بترتیب نشان میدهد .

در شکل بالا نوت سفید (شماره ۱) صدای اصلی است و نوت های سیاه بعد از آن بترتیب صداهای فرعی هستند باید در نظر داشت که صداهای فرعی هر چه بالا تر میروند، شنیدنی نشان سخت تر است. چنانکه گوش ورزیده غیر مسلح (بدون دستگاه رزوناتور) نمیتواند بیش از دو تا سه صدای فرعی را بشنود .
و دیگر اینکه ادامه صداهای فرعی در طبیعت پایان ندارد و هر چه صداهای فرعی از صدای اصلی دورتر شود فاصله خود آن صداهای بهم نزدیک تر میشود .
(در شکل نیز پیدا است)

باین ترتیب می بینیم که وجود تعدادی صدا های فرعی در یک صوت موسیقی کاملاً در شکل منحنی آن صدا موثر است. اما باید دید چرا منحنی های ارتعاشی اصوات در سازهای مختلف فرق میکند. جواب این سؤال نیز پس از دریافت مطالب بالا بسیار آسان مینماید: در هر ساز، هر صدا با تعداد معینی صداهای فرعی همراه است. مثلاً تعداد صداهای فرعی در یکساز فلوت (Flute) که در حال اجرای نوت Do است احتمالاً با تعداد صداهای فرعی ساز دیگر مثلاً هبوا (Hautbois) که در حال اجرای

۱ - بعضی اوقات استثناً گوشهای ورزیده ناصداً پنجم را نیز میشوند.

همان نوت است فرق میکند و هم اینکه ساختمان فلوت و هبوا از نقطه نظر رزنانس هر یک طوری ساخته میشود که بتوانند سری صداهای فرعی مختلفی را تشدید کنند و هم این مطلب در نتیجه طنین و شکل منحنی‌های هر یک تأثیر دارد .
در شماره بعد درباره نسبت فرکانسهای صداهای موسیقی و تأثیر آنها در ملایمت قواصل بحث خواهد شد .

پرویز منصوری

نوازنده چنگ

قسمتی از یک مینیاتور ایرانی منسوب به قرن شانزدهم میلادی